

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV 2015.0224

HK/Danmark som mandatar for A

mod

Moderniseringsstyrelsen

Twisten

Uoverensstemmelsen angår navnlig, om bortvisningen den 12. juni 2015 af **A** fra hendes stilling som kontorfunktionær i **B** er sket med rette.

Påstande

Klager har nedlagt påstand om, at indklagede skal betale en godtgørelse på ikke under 520.252,07 kr. til **A**.

Indklagede har påstået frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb efter voldgiftsrettens skøn.

Sagens behandling

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret, bestående af juridisk konsulent Hugh Child og faglig konsulent Charlotte Bach, som begge er valgt af klager, chefkonsulent Anja Gudbergsen og fuldmægtig Didde Christine T.R. Bech, som begge er valgt af indklagede, samt som opmand højesteretsdommer Lars Hjortnæs.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 11. april 2016, hvor klager var repræsenteret af advokat Michael Møllegaard Jessen og indklagede af Kammeradvokaten ved advokat Morten Eisensee.

Der blev under forhandlingen afgivet forklaring af **A** samt af **C**, **D** og **E**.

Klager anførte navnlig, at **A** ikke har misligholdt sit ansættelsesforhold så groft, at bortvisning på grund af fejlene i hendes tidsregistreringer var berettiget. Bortvisning må således anses for at være uproportionalt i lyset af, at hun havde været ansat i staten i ca. 45 år uden problemer af nogen art, at fejlene ikke var udtryk for, at hun forsøgte at ”snyde”, men alene havde karakter af sløseri, hvilket skal sammenholdes med, at **B** havde fundet det nødvendigt på et møde den 4. maj 2015 at indskærpe vigtigheden af korrekt tidsregistrering over for alle ansatte, og at **B** fraskrev sig muligheden for at bortvise **A**, da man under mødet den 1. juni 2015, hvor hun blev foreholdt

forkerte tidsregistreringer, ikke afviste hendes forslag om straks at korrigere sine registreringer.

Opsigelse ville ligeledes have været en uproportional reaktion, mens en advarsel ville have været passende.

Indklagede anførte navnlig, at bortvisningen var berettiget, idet **A** havde misligholdt sit ansættelsesforhold væsentligt ved bevidst, systematisk og i et betydeligt omfang at have tidsregistreret fejlagtigt til egen fordel i en periode på ca. 6 måneder. Hun foranledigede herved, at indklagede betalte for arbejdstid, der samlet kan opgøres til omtrent en hel arbejdsuge, som ikke er præsteret. Det er yderligere skærpende, at **A** på mødet den 1. juni, hvor hun blev foreholdt, at der var konstateret nogle fejlagtige tidsregistreringer, forsøgte at skjule problemets reelle omfang ved ikke at forklare retvisende om forholdene.

Tillidsforholdet var på denne baggrund brudt, og en advarsel ville efter forholdets karakter ikke have kunnet rette op på det brudte tillidsforhold.

Efter bevisførelsen og proceduren voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat, og afgørelsen skulle derfor træffes af opmanden. Parterne var enige om, at opmandens afgørelse træffes i form af en tilkendegivelse, der ikke indeholder en fuld sagsfremstilling og gengivelse af forklaringerne og parternes argumenter, og kendelse blev frafaldet.

Opmandens tilkendegivelse:

Efter de afgivne forklaringer og den øvrige bevisførelse må det lægges til grund, at **A** gennem en periode på ca. et halvt år ved den manuelle tidsregistrering, som medarbejderne skulle foretage som led i en flextidsordning, gennemgående registrerede tidligere ankomsttider og senere gåtider end de reelle, således at hun i perioden i alt registrerede en arbejdstid, der oversteg den reelle arbejdstid med, hvad der svarer til ca. én arbejdsuge. Det må endvidere lægges til grund, at **A** ikke på noget tidspunkt har været i tvivl om, at flextidsordningen indebar, at hun havde pligt til at registrere korrekte komme- og gåtider, og hendes fejlagtige tidsregistreringer kan ikke anses for blot at være udtryk for uopmærksomhed i enkeltstående tilfælde. Der er heller ikke grundlag for at antage, at **B** har set igennem fingre med ansattes fejlagtige tidsregistreringer på

en sådan måde, at **A** herved har kunnet få indtryk af, at man ikke ville håndhæve reglerne over for hende.

Der foreligger herefter en væsentlig misligholdelse af arbejdsforholdet, og bortvisningen er derfor sket med rette.

Efter forholdets karakter kan hverken hendes langvarige ansættelse eller den omstændighed, at hun ikke havde fået en advarsel forud for bortvisningen, føre til et andet resultat.

Det kan heller ikke føre til et andet resultat, at **A** på mødet i **B** den 1. juni 2015 – efter at hun var blevet foreholdt flere fejlagtige registreringer og derpå havde oplyst, at hun siden den 9. april på grund af problemer med togdriften var gået ca. et kvarter før det tidspunkt, hun havde registreret – foreslog, at hun kunne rette de fejlagtige registreringer.

Som følge af det anførte skal Moderniseringsstyrelsen frifindes.

Hver part skal bære egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar.

Sagen sluttet.

København, den 24. april 2016

Lars Hjortnæs

